

ÎNCREDE-TE ÎN DOMNUL ISUS ÎN ORICE VREME

Textul biblic:

Matei 8:1-13,
23-27; 9:1-8

Versetul cheie:

Psalmul 124:8

Ideea centrală a lecției: Credincioșii se pot încrede în Domnul Isus în orice împrejurare a vieții, indiferent cât de grea este ea.

Scopul lecției: Să te încurajeze să-ți pui toată încrederea în Domnul Isus.

1. Încrede-te în Domnul Isus când ești respins de toți (Matei 8:1-3)

Lepra era o boală devastatoare în vremea Domnului Isus. Termenul „lepră“ provine din grecescul „lepros“ care se traduce prin „solzos“ sau „râios“. Pentru că nu exista pe atunci nici un fel de remediu eficient împotriva bolii, aproape orice fel de boală de piele putea să fie considerată ca fiind lepră.

Oamenii care se îmbolnăveau de lepră erau condamnați pentru tot restul vieții lor să trăiască în afara comunităților. Impactul asupra bolnavului nu era doar de ordin medical, ci și unul social și religios.

În Israel, cel care dădea verdictul cu privire la îmbolnăvirea unei persoane era preotul. Legea lui Moise specifica foarte clar cazurile în care o persoană era declarată curată sau necurată. În acest caz, verdictul de necurăție avea implicații mult mai adânci decât sub aspect medical. În gândirea iudaică, o persoană declarată necurată era separată de comunitate și respinsă de Dumnezeu. Conform poruncilor din Levitic, o persoană declarată ca fiind leproasă trebuia să umble cu hainele sfâșiate, cu capul gol, cu fața acoperită și să strige atunci când era în apropierea unor oameni sănătoși: „Necurat! Necurat!“. El era izgonit din localitatea natală și era obligat să locuiască într-o colonie specială împreună cu alți leproși (vezi Levitic 13:45, 46).

Episodul relatat de către Matei menționează două aspecte surprinzătoare. Primul este acela că persoana bolnavă s-a apropiat de Domnul Isus (v. 2a). Gestul acestui om, care știa foarte bine că nu are voie să se apropie de oamenii sănătoși, a fost gestul unui om disperat, pentru care dorința de a fi vindecat a fost mai puternică decât frica de moarte. Pentru îndrăzneala lui, el ar fi putut fi lapidat de către săteni. Închinarea înaintea Domnului Isus a fost o recunoaștere a autorității și puterii Lui divine.

În al doilea rând, acest lepros a unit închinarea cu încrederea: *Doamne, dacă vrei poți să mă curățești* (v. 2b). Cuvintele lui reflectă deplina încredere în puterea Domnului Isus de a-l curăți de lepră. Cuvintele lui reflectă o implorare dar și siguranța că S-a adresat Persoanei care-l poate ajuta cu adevărat.

Atrage atenția asupra semnificației termenului „lepră“ în Biblie. Lepra este un simbol al păcatului. După cum lepra cuprindea în timp tot trupul acelei persoane și în cele din

urmă îi cauza și moartea, păcatul este „lepra“ sufletului uman care în cele din urmă îi cauzează moartea veșnică. Domnul Isus este Cel care a murit pentru păcatele oamenilor. Toți cei care au fost respinși de oameni dar au venit cu deplină încredere la Domnul Isus pentru a fi vindecați în sufletul lor, au fost primiți și curățiți.

2. Încrede-te în Domnul Isus când suferă o persoană dragă (Matei 8:5-13)

Subliniază interesul și mila sutașului roman pentru slujitorul lui (v. 6). În armata romană, sutașul avea conducerea peste o sută de soldați. În general, soldații romani erau oameni foarte mândri și cruzi. Omul acesta era obișnuit să vadă multă suferință și moarte. Cu toate acestea, vedem aici un suflet plin de dragoste pentru un om aflat în suferință.

Nu știm dacă acesta era singurul lui rob sau avea mai mulți. Lucrul important este faptul că el a avut milă de robul său și a fost gata să se umilească într-atât, încât să se roage de un iudeu ca să-i salveze robul de la moarte. El I S-a adresat Domnului Isus într-un mod foarte politicos, rugându-l să-l ajute: *Doamne, robul meu zace în casă slăbănog, și se chinuiește cumplit* (v. 6).

Întrebă: Care este atitudinea noastră față de cei aflați în suferință din biserică sau dintre cei cunoscuți? Cât de mult ne pasă de ei și suntem gata să facem tot ce ne stă în putință pentru a le veni în ajutor? Lucrul pe care-l învățăm de la sutaș este dragostea și mila față de cei suferinzi pentru care nu avem nici o obligație directă. Obișnuim să avem grijă de cei dragi ai noștri atunci când trec prin suferință dar, oare, arătăm același interes atunci când este vorba de un membru simplu al comunității noastre?

Subliniază credința acestui sutaș, pe care a lăudat-o și Domnul Isus: *Adevărat vă spun că nici în Israel n-am găsit o credință așa de mare* (v. 10b). La baza acestei credințe extraordinare a stat încrederea totală în cuvântul spus de Domnul Isus. Acest sutaș n-a avut nevoie de un semn special, ci a știut că dacă Domnul Isus rostește un cuvânt, el se va împlini întocmai.

Credința acestui păgân este un avertisment chiar și pentru noi astăzi (v. 11, 12). Sensul cuvintelor Domnului Isus este acela că mântuirea nu este transmisibilă și că intrarea în Împărăția cerurilor nu se face prin apartenența religioasă, ci prin credința mărturisită printr-o trăire curată și clădită pe Cuvântul lui Dumnezeu.

3. Încrede-te în Domnul Isus când ești în pericol (Matei 8:23-27)

Cea mai mare parte a misiunii publice a Domnului Isus s-a derulat în satele și orașele din jurul Mării Galileii. Ea era alimentată de izvoarele din Munții Hermonului în partea de nord și se vărsa în partea de sud în Râul Iordan. Marea Galileii sau Lacul Ghenezaret avea în jur de 21 km lungime și 15 km lățime și constituia principala sursă de hrană pentru nordul Israelului.

Furtunile din senin erau un lucru destul de frecvent pe această mare. La aproape 50 de km în vest se află Marea Mediterană, situată la o diferență de nivel de aproape 20 m față

de Marea Galileii. Această diferență favoriza deplasarea rapidă a curenților marini dinspre Marea Mediterană spre depresiunea în care se afla Marea Galileii.

În mijlocul unei furtuni năpraznice, Matei ne spune că Domnul Isus dormea (v. 24). Subliniază diferența dintre ucenicii care se uită la valuri și la vântul puternic și se umplu de frică, și Domnul Isus care dormea în mijlocul furtunii, știind că Tatăl Lui este în control.

Marea problemă a ucenicilor era credința lor, considerată de Domnul Isus ca fiind insuficientă: *De ce vă este frică, puțin credincioșilor?* (v. 26a). Credința conține trei elemente foarte importante: încrederea, dăruirea și siguranța. Încrederea are legătură cu modul în care noi ne raportăm la Dumnezeu. Dăruirea este rezultatul înțelegerii dependenței noastre totale de Dumnezeu. Siguranța izvorăște din predarea vieților noastre pe deplin lui Dumnezeu.

Puțina credință din viața multor creștini este rezultatul absenței uneia sau mai multor din cele trei componente ale credinței. Atunci când ne lipsește încrederea în Dumnezeu, dăruirea noastră în mâna Lui sau siguranța că El este în control, atunci credința noastră este șovăielnică.

De obicei situațiile limită și pericolele care apar în viața oamenilor, îi determină să strige către Dumnezeu după ajutor. Lecția pe care ne-o transmite aici Domnul Isus este aceea că Dumnezeu nu vrea să fie doar Ajutorul nostru în vreme de încercare, ci și Domnul nostru în care să ne punem toată încrederea în fiecare moment al vieții.

4. Încrede-te în Domnul Isus când ai nevoie de iertare (Matei 9:1-8)

Subliniază credința și rolul acelor oameni sau prieteni care l-au adus pe omul paralizat la Domnul Isus. Credința este poarta prin care Domnul Isus pătrunde în viața noastră pentru a aduce răscumpărare și împăcare cu Dumnezeu Tatăl. Atrage atenția asupra misiunii noastre de a-i aduce la Domnul Isus pe cei pierduți, și care nu vor sau nu pot face acest pas singuri.

Prietenii celui paralizat au înțeles două adevăruri spirituale foarte importante, care sunt general valabile. Primul adevăr este acela că ei au realizat care este cea mai mare nevoie a prietenului lor: nevoia de vindecare. Al doilea adevăr este acela că au înțeles că Singurul care are o soluție pentru această problemă este doar Domnul Isus.

Cea mai mare problemă a oamenilor din toate timpurile este nevoia de vindecare spirituală, de iertare a păcatelor. De modul în care este rezolvată problema păcatului este decis locul în care fiecare persoană își va petrece veșnicia. Moartea Domnului Isus a avut ca scop rezolvarea acestei probleme. Credința în moartea Lui ispășitoare pe cruce este singura cale lăsată de Dumnezeu pentru obținerea iertării și a îndreptării. Pentru vindecarea spirituală a omului nu există altă soluție decât venirea la Domnul Isus.